

[279] انسانی و اخلاقی و فضیلتها از محیط زندگی جامعه رخت بر بسته است، از فضیلت‌های

انسانی جز اندکی بسان قطراتی که ته مانده ظرف آب می باشد، باقی مانده، و جامعه در زندگی و شرائط ذلت بار و ننگینی بسر می برد. هان، آیا نمی نگرید که به حق عمل نمی شود و از باطل و بیداد روی نمی گردانند، شایسته است که در چنین محیط ننگبار (انسان با ایمان و فضیلت خواه و حق پو به فداکاری و جانبازی در راه حق و عدالت و احیاء ارزشهای والای انسانی بپا خیزد) و به دیدار پروردگارش شور و عشق نشان دهد، من در چنین شرائطی مرگ را جز نیک بختی و زندگی با خودکامگان را چیزی جز رنج و نکبت نمی دانم. و در روایتی دیگر اینگونه آمده: بدرستی که روزگار ما دگرگونی منفی یافته و زشتیها و ضد ارزشها آشکار و ارزشهای والای انسانی از محیط جامعه رخت بر بسته، و تنها بسان قطرات مانده ته ظرف، باقی مانده است، و جامعه در زندگی و شرائط ذلت بار و ننگینی بسر می برد. هان، آیا نمی نگرید که به حق عمل نشده و از باطل روی گردانده نمی شود، شایسته است در این محیط انسان به دیدار پروردگارش شور و عشق نشان دهد، بدرستی که من در چنین شرائطی مرگ را جز سعادت و زندگی با ستمکاران را جز رنج و نکبت نمی دانم. بدرستی که مردم بندگان دنیا بند، و دین لقلقه زبان نشان بیش نیست، تا آنجا مدافع دین خود هستند که زندگی مادیشان تأمین شود، و هر گاه مورد امتحان قرار گیرند دیندار بسیار کم است.
